

meg kell állapítanom, hogy az üvegházait azzal töltötték meg, hogy különböző magas funkcionáriusok, bizottsági tag urak növényeit, virágait ott teleítették. Ez ma nem engedhető meg. A régi gazdag Budapest elnézhetné, hogy közpénzen, drága kokszon bárkiné a növényét teleítette vagy nyaraltatta, (*Ügy van ! Ügy van !*), ma azonban inkább azt látnók szívesen, hogy a Varosházán és a hivatalokban ha dolgunk van, barátságos virágdísz fogadna. Ma azonban sokkal, de sokkal fontosabb feladatokra sem jut pénz úgy, hogy ettől az óhajtól ideiglenesen el kell tekintenünk.

Véleményem szerint ez a két tétel és a 45 üvegházban kitélt növények fűtése kb. 200.000 forintot, illetve 10—12 vagón koksz megszerzését teszi szükségessé. Ez jelentős tétel. Nem jelenti azt, hogy a költségvetésből faragjuk le, de igenis annyit jelent, hogy ezzel az összeggel is néhány gyermekjátzóteret, egy-két parkot — különösen a külvárosokban, ahol eddig semmi sem volt — lehetne létesíteni.

Minden dicséretet megérdemelt a fővárosi kertészeti vezetősége azért, mert 1945-ben helyreállította a fővárosi kertészet központi telepének nagy részét. A kertészet azonban rossz helyen van, a Nyugati pályaudvar közelében, ahol a kifutó vonatok füstje lehetetlenné teszi, hogy a kertészet egészségesen dolgozzék, éppen ezért drágábban is termel, mint akármelyik más kertészet. Éppen ezért, a Kommunista Párt indítványával ellentétben, kénytelen vagyok azt indítványozni, hogy próbálja meg a főváros vezetősége a terekre szükséges növények egy részét magánkertészetektől, versenytárgyalás útján megszerezni, mert biztos vagyok abban, hogy sokkal olcsóbban meg fogjuk tudni venni, mint a nem egészséges helyen fekvő kertészetben. (*Helyeslés.*)

Tegnapai felszólalásomban is óva intettem a fővárosi vezetőséget attól, hogy üzemszerűen próbáljon zöldségtermeléssel foglalkozni. Ettől a konkurenciától nem félnék a termelők, sőt azt szeretnék, ha minél több zöldségfélélt termelnének, mert akkor a mezőgazdasági feldolgozó gyárak exportja lehetségessé válnék. Ha végig méltóztatnak nézni bármelyik kertészetet, méltóztatik tapasztalni, hogy csak azért tudnak megélni, mert kora hajnaltól munkába állnak és naplemente utánig dolgoznak, addig, amíg látnak. Mindebből kiderül, hogy a mezőgazdasági árak ilyen hihetetlen állapota mellett a helyzet arra vezet, hogy a főváros ráfizetése ezen a télen több legyen.

Végezetül pedig rajtam keresztül a magyar kertészetek egy része halálával a főváros iránt, azért, mert a szépen felszerelt és jól vezetett fővárosi kertészetből nagyon sokat tanultak, másrészt azért, mert szeretnék ha Magyarország földjén nemcsak fürdőváros, hanem virágos Budapest is legyen, mondom, rajtam keresztül a magyar kertészek a jövő tavaszi kiállításra százezer virágpalántát ajánlanak fel a fővárosnak. A költségvetést elfogadom. (*Hosszantartó élénk éljenzés és nagy taps.*)

Elnök: A községi háztartás II. fejezetéhez több felszólaló feliratkozva nincsen, a fejezet részletes vitáját berekesztem.

Slachta Margit bizottsági tag úrnő személyes megtámadtatás címén kert szót. Mielőtt a III. fejezet tárgyalására rátérnénk, a bizottsági tag úrnőnek a szót megadom.

Slachta Margit: Tisztelt Közgyűlés! Ladányi bizottsági tag úr szükségesnek tartotta, hogy nekem válaszoljon. (*Helyeslés a baloldalon.*) Meglepett az a kijelentése, mely szerint én azt állítottam, hogy hasznavehetetlen és haszontalan tisztviselőket tartsanak a helyükön. Ha méltóztatnak a gyorsírói feljegyzést megnézni, látni fogják abban, hogy én azt mondtam: ha valakiről aktív, cselekvő bűn meg nem állapítható, tehát, hogy valaki büntetendőt nem követett el, az esetben az ő munkája és tisztviselői helytállása legyen a szempont. (*Felkiáltás a baloldalon: A zsidó tanítónőknél mit állapít meg?*) Végtelenül sajnálom, ha nem ragaszkodunk egymással szemben a szoros igazsághoz. Továbbá bátorkodom azt válaszolni dr. Ladányi bizottsági tag úrnak, hogy én sem jobboldali, sem baloldali pártállást nem fogllok el, hanem az igazság pártállását. (*Felkiáltások a baloldalon: A reakciót!*)

Én a krisztusi demokrácia alapján állok, mely nem néz jobbra vagy balra, hanem megkérdezi, mi a tárgy, amelyről szó van és miben van igaza annak, vagy nincs igaza annak, aki beszél.

Ladányi Armin: Mindig egyformán kell keresni az igazságot!

Slachta Margit: Méltóztatott volna akkor beszélni, most én beszélek! (*Derültség.*)

Dr. Ladányi utalt az árdragítási törvényre. Én ezzel kapcsolatban valamit nem tudok megérteni. Ha van párt,

amelyik a dolgozók érdekét képviseli, akkor a Kommunista Pártnak csak annak kell lennie.

Róza Gyula: Csak?

Slachta Margit: Az csak — nem csak! (*Derültség — a jobboldalon.*) Nem azt mondom, hogy kizárólag, hanem hogy csak a Kommunista Párt képviseli a dolgozókat? Miért faj a Kommunista Pártnak még egynegyedik század múlva is az első világháború és az azt követő felfordulás után, hogy az akkori kormány a dolgozók érdekében az árdragítókat meg akarta fékezni?

Másodszor: nem értem meg, hogy egy párt, amelyik a Hősök-terére akasztófát állít az árdragítók ellen, annyira felindul a botbüntetéstől? (*Zaj. — Ellenmondások a baloldalon.*) Ezenkívül bátor vagyok azt is megjegyezni, ha én valakit személyében — mondjuk — nem hogy megtámadok, — hiszen a bizottsági tag úr azt mondta, hogy ő személyemet nem akarta megbántani, — hanem enyhébben kifejezve, bírálat tárgyává teszek, előzőleg az illető egész irányzatáról és egyforma változást nem szenvedett magatartásáról tájékoztatást szerezek. (*Helyeslés a jobboldalon.*)

Tisztelt Közgyűlés! Bocsánatot kérek, meggyőződésem ellen van, hogy beszéljek arról, mit tettem, vagy személyemmel foglalkoztassam a közgyűlést, de mégis bátor vagyok válaszolni arra a kérdésre, hogy az elmúlt húsz év alatt mit tettem és hogy akkor miért nem védtem az üldözötteket stb. Méltóztatnának felnyitni a parlament napló 1922. évi vonatkozó számát, amelyben felszólaltam az akkori internáltak, vagyis a kommunisták érdekében. (*Közbeszólás a baloldalon: Megtörtént?*) Méltóztatnának tudomásul venni, hogy a Huszár-akció, amelyben tevékeny részt vettünk, melynek során az amerikai magyarok szeretetadományát osztogattuk, éppen a jelenlévő Hudomel Hilda is bizonyíthatja, hogy a VII kerületben, de az egész akció keretében megkapták az illetékesek az erre vonatkozó irányítást, minden válogatás nélkül juttassanak mindenkinek, sőt mintegy előnyben részesítsék az internáltak családjait, ami miatt támadásban is volt részünk.

Méltóztatnának felütni a Nemzeti Ujság 1939. évi januári számát, amelyben a Keresztény Női Tábornak azon évi január 6-i ülésével kapcsolatban írtam. Abban méltóztatnak látni, hogy akkor mit vettünk programmba. Amidőn tudniillik 1939-ben elég szívtelenül kilátásba helyeztetett minden egyéni indokoltság nélkül a zsidó polgárok állásvesztése, a Női Tábor január 6-i programadó ülésén kizárólag evvel foglalkozott. Ezen ülésekből kifolyólag 100 személyes aláírással, köztük a boldogult Apponyi grófné aláírásával mentünk fel a miniszterelnökhöz, tiltakozván a zsidó, vagy a zsidó származású testvéreink ilyen jogfosztása ellen. (*Közbeszólás a baloldalon: Igaz! — Felkiáltás a szélső baloldalon: Mi van a Lélek Szavával?*) Nagyon köszönöm, hogy a közbeszóló bizottsági tag úr felemlíti a Lélek Szavában hozott cikkeket, ama híressé lett januári levelet, amelyben a munkaszolgálatosok igazságos védelmére keltem.

Hogy mást ne mondjak, összefogva a svéd akcióval, svéd védelem alatt a Thököly-úti házukat az üldözöttek rendelkezésére bocsátottuk. Nemcsak otthonainkat bocsátottuk rendelkezésükre, vidéken is, hanem a tilalom ellenére, testvéreink az üldözötteket saját biztonságuk kockázatásával vitték a vonatokon a vidékre mindenfelé. Pesti és vidéki munkatársaink, a magáncsaládok és velünk baráti intézményeik rejtegették ezeket az igazságtalanul üldözötteket. Hála a jó Istennek azért, hogy közel ezer üldözöttnek adhattunk abban az időben otthont. Itt hozzá kell tennem azt, hogy az Ursten elfogadta áldozatul egyik testvérünket, Salkaházi Sárát, akit a Bokréta-utcai 3-as számú munkásnő-otthonból zsidórejtegetés miatt a nyilasok elhurcoltak és minden valószínűség szerint három menekített nővel együtt a Dunába öltek.

Tisztelt Közgyűlés! Mindezek után is fenntartom azt, amit elmondtam, hogy én sem a jobboldalt, sem a baloldalt nem nézem, hanem csak az igazságot szolgálom. Nekem csak az igazság, ha kommunista testvéreim (*Zaj és mozgás a baloldalon.*) — engedjék meg nekem annak kijelentését, hogy az Urstenben, mennyei Atyánkban testvérek vagyunk, ha Önök nem is fogadják el, hogy én Önöknek az vagyok, én azt vallom keresztény meggyőződéssel, hogy Önök nekem azok — az igazságot zajongással és kiabálással fojtják el, ami egy érett embernek nem imponálhat. Higgyék el, hogy nekem, aki semmit sem kérek senkitől, semmit sem várok, csak a haza ügyét akarom szolgálni, — az én lelkemben, szívemben csak egy érzés él: a mély sajnálkozás érzése amiatt, hogy most, amikor Párizsban halálos csapást akarnak mérni nemzetünkre, akkor nem becsüljük egymást jobban. (*Zaj és mozgás.*)